

Коли запалить свічку самота

Інна Рябченко

Коли запалить свічку самота
І стане в узголів'ї сиротою —
Для неї буду п'есою та грою,
Для неї буду грішна і свята.

Я буду їй нектаром хризантем,
Моїй сестрі — вразливій самотині,
Годитиму, як Богу, як дитині —
Щоночі з нею і пекельним днем.

Ділитиму з самотністю життя,
Мов кусень хліба, скруту і надію,
Я все зроблю, все зможу і зумію,

Аби лиш чуть її серцебиття.
І серед шумних юрбищ самотіти
(Не буде зрад, бо ми в усьому квити).